

Colas Gutman
Mutlu Yıllar
Paspal Köpek

Resimleyen
Marc Boutavant

Paspal Köpek ve Şaplapla'nın  p tenekesinde yeni yıl heyecanı vardı. Zavallı Şaplapla sızdıran bir sıcak su torbasıyla kendini ısıtmaya çalıŐırken Paspal Köpek de patilerine eski ve yıpranmıŐ çoraplar geçirmiŐti. Havanın soğukluğuna ve karnındaki gurultulara rağmen Paspal Köpek, Noel Köpek'in gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu.

“Bize de hediyeler getirir umarım Şaplapla!”

“Geçen seneyi tekerleği olmayan bir scooter ve etsiz bir kemikle geçirmiştik Paspal Köpek, bu paspal yılbaşı günlerinden çok sıkıldım.”

Paspal Köpek, arkadaşı Şaplapla'nın ne demek istediğini anlayınca, onu neşelendirmek için bu sene hediye olarak ne istediğini sordu.

“Bir bisiklet pompası isterdim. Peki ya sen, sen ne isterdin Paspal Köpek?”

“Ben de bir pire tasması ve bir kutu dana etli kuru mama isterdim.”

Paspal Köpek kuru mamaların hayalini kurarken Şaplapla burnunu çöp tenekesinden dışarı çıkardı.

“Aa! Paspal Köpek baksana, süslü kaniş saçını kestirmiş!”

“Kısa bacaklı köpek de kışlık mont giymiş.”

Paspal Köpek birden, “Söylesene Şaplapla, neden kimse bizi sevmiyor?” diye sordu.

“Çünkü biz sardalya kokuyoruz Paspal Köpek,” dedi Şaplapla.

Tam ikisinin de tadı iyice kaçmıştı ki Paspal Köpek'in aklına bir fikir geldi.

“Şaplapla, biz de bizim gibiler için bir yılbaşı partisi düzenleyelim mi? Ne dersin?”

“Tabii ya neden olmasın? Böylece mahallenin bütün lağım fareleri çöp tenekemize dolur!”

“Değil mi? Harika olur! O zaman parti veriyor muyuz?”

“Ah Paspal Köpek, hiç hırslı değilsin! Ben bu sene, yeni yıla bir evde girmek istiyorum. İstiyorsan sen de benimle gel.”

Paspal Köpek, sardalya koktuğu sürece kimsenin onu davet etmek istemeyeceğini bildiğinden pek hevesli değildi.

“Paspal bakışlarından birini atarsın, kimse yılbaşı zamanı bu bakışlara hayır diyemez,” diye güven verdi ona Şaplapla.

Ama yılbaşı arifesinde, bu iki zavallı hayvanın onları kabul edecek bir ev aramaları, çöpte elmas aramaya benziyordu. Yine de gördüğü bir tabela Paspal Köpek’i biraz umutlandırdı.

Paspal Köpek tüm cesaretini topladı ve iki patisi üzerinde yavaşça kapıyı tırmaladı.

Kapıyı küçük bir kız açtı:

“Babam evde değil, annem de gitti!”

Ama Şaplapla ısrar etti:

“Korkmaküçük kız, biz canavar değiliz...”
dedi Şaplapla.

“Sadece paspal bir köpek ve tabak suratlı bir kediyiz,” diye devam etti Paspal Köpek.

“Sahiplerinizi nerede?”

“Bizim sahibimiz yok,” dedi Şaplapla.

“Hadi, içeri girin. Bize her gün yılbaşı!”
dedi küçük kız.

“Harika!” dedi Paspal Köpek.

“Yaşasın!” dedi Şaplapla.

Ama onlar kapıdan içeri girer girmez,
küçük kız bağırdı:

“Ay! Ama siz çok pissiniz! Neyse, iyi ki geldiniz, erkek kardeşime hediye almamıştım.”

Paspal Köpek pirelerine inanamıyordu. Bir çocuğun hediyesi olacaktı. Rüyasında görse böyle bir şansı olacağına inanmazdı.

“Bana koşup yakalamam için toplar atacak. O bir yandan sosis yerken ben de bir yandan televizyona bakarım. Harika! Sanki sihirli bir peri beni labradora dönüştürdü!” diye düşündü Paspal Köpek.

Sütten ağzı yanan Şaplapla, onunla aynı heyecanı paylaşamıyordu.

“Erkek kardeşi beni ya frizbi yapar ya da tabak altlığı olarak kullanır,” dedi Şaplapla.

“Kendini beğenmiş,” dedi Paspal Köpek, hiçbir şey anlamıyordu.